

**בית'מישפט
חליט אם
נאמן יחקר**

שופט בית'המישפט המחוזי, יוסי לויט, ידון כ-22 באוקטובר אם לקבל את תביעת המפקדים הזמניים של חב'ת רות אהליבה וגל, לחייב את עורכי'הדין לנקב נאמן לשתף עימם פעולה ולמסור להם כל חומר שברשותו בקשר לחברות הללו. הדיון נקבע אחרי שנאמן השיב לבקשת המפקדים.

ב-1982 הוקמה חברה בשם אהליבה, הרשומה בליבריה ובירדן, שרכשה שטחים מעבר לקו הירוק מידי המת'ווידהנולד אחרון עודה. היא קיבלה כ-5000 דולר מכל אחד מ-800 קונים, ובסך הכל ארבעה מיליון דולר. השט'חים נרכשו במקום הקרוי אלקנה ד', ועודה הורה בבית'המישפט כי הקרק'ע חלה עליו ולא היו שלו, ושהוא זיף את מיסמכיהבעלות עליהן. אחד הפלא'חים, מבעלי הקרקע האמיתיים, נורה בזמנו למוות על-ידי מישמרהגבול, כשניסה להגן על אדמתו. עודה הורשע באחרונה בעבירות'זיוף אלה ואחרות, ונידון לחמש שנות'מאסר. הוא הצהיר בבית'המישפט כי קיבל מאהליבה, תמורת הקרקע, רק 2.8 מיליון דולר, בעוד שלמפקדים נאמן מפי בעלי'החברות כי שילמו יותר מחמישה מיל'יון דולר.

במקביל הקימו יומי החברה חברה ישראלית בשם גל (ראשי התיבות של עורכי'הדין שהקימו את החברה), שהי' ציאה לדבריהם שני מיליון דולר על פיתוח השטח.

לבקשת המישפחות ששילמו ארבי'עה מיליון דולר, מוגן עורכי'הדין מ'שה ואלינה זינגל כמפקדים זמניים.

פרקליט נאמן
עוד 5000 דולר

ופתחו בחקירה. הסתבר כי בעלי'הא'הליבה ונציגי'הבעלים הם היהלומנים צ'ארלס ליאון, חיים פינק ואמנון כביץ, וכן אברהם סלוק. כאשר ביקשו משלמי'הכספים לפי'רק את חברת אהליבה, התנגדו לכך בעלי'החברה, בהסתמך על סעיף 380 לחוק החברות. האומר כי לא ניתן לפי'רק בישראל חברה וזה שאין לה נכסים בישראל. הם טענו כי כל האדמות נר'כשו מעבר לקו הירוק, וכל הכספים הושקעו בבנק לאומי בקלקליה, ולי'כן אין לחברה נכסים בישראל. עורכי'הדין זינגל טענו כי החוזים שנעשו בין הרוכשים לחברה, למרות שנחתמו מעבר לקו הירוק, מצויים בישראל, והם רכשו את הירוק. השופט לויט הורה על פירוק. למפקדים התגלה כי עורכי'הדין יע'קב נאמן הוא שרשם את החברות, והוא שייצג בשלבי הרישום, ולכן פנו בכי'קשה להורות לו למסור את כל החומר שברשותו ולשתף פעולה עם המפ'דים, המבקשים לגלות להיכן נעלמו חמישה מיליון דולר. עורכי'הדין נאמן השיב לבקשה זו באמרו כי עסק רק בחברת אהליבה,

ישראל הפסידה את הזכות לאוי'סט ב'88

בגלל אי'ההחלטה על הלבאי, לא תוכל ישראל לחייב ב-1988 חברות אמרי'קאיות לרכוש מוצרים ישראליים בהיקף של 150 מיליון דולר, במסגרת התוכנית או'סט. תוכנית זו מקנה מזה שנים לחברות ישראליות זכות למכור מוצרים לחברות אמרי'קאיות, שמהן מערכת'הביטחון קונה ציור. הסיבה להפסד היא שכל עוד לא החליטה ישראל לגבי הלבאי, טוענים האמ'ריקאים כי היקף ההזמנות הישראליות הביטחוניות לשנת 1988 מלא, ואינם מוכנים לקבל כל הזמנה נוספת. האמריקאים טוענים כי ההזמנות הצפויות עבור הלבאי (שמנוע מיוצר בבראט אנד ויטני, הכנפיים בגרומן והגוף במפעלים אמריקאיים אחרים) תופסות את כל נפח'הסיוע בסך 1.8 מיליארד דולר לשנת 1988. הם גם רומזים כי טרם שלמנו את המגיע על הזמנת 75 מטוסי האף-16, המגיעים השנה. היקף ההזמנה: 2.7 מיליארד דולר, והאמריקאים יכולים להתחיל לנכות את התשלום משנת 1988. הם גם רומזים כי ישראל חייבת עדיין עבור מטוסי הפאנטום, ומנצלת את הביורוקרטיה האמריקאית כדי להימנע מתשלום עבור רכישות קודמות.

האשמות הדדיות בין יפת לבינו

יפת גם מתמרמר על עריפת'הרא'ש שים הנעשית בבל'ל, ומצביע על המ'פכה השקטה שחולל עמירם סיוון בבנק הפועלים, שבה השינויים נע'שים ללא פרישות והדחת. מקורביו של לבנו מגיבים כאומרם כי גם כאשר מתחלף המטכ'ל, פורשים קצינים בכירים הנפגעים מהמינוי. לע'צם העניין, הם טוענים כי בלי ריווחיות אין שליחות, וכי יפת סטה בשם השלי'חות מעיקרון הריווחיות.

בנקאי לבנו
- שצריך להרוויח!

איך אפשר להסביר, הם שואלים, מ'תן צמליון דולר אהראילבני הור'ר בייץ, מול ביטחונות של חמישה מיליון דולר בלבד? או, למשל, איך נתנו לס'ר לל בונה 100 מיליון דולר אשאר, ללא כל ביטחונות נאותים? נניח שמי'סולל בונה לא ידרשו 300% ביטחון'נות, אבל לפחות 130% היה צריך לק'ת? נראה כי הרצון להתחרות ביעקב לוינסון גנע מיפת אפשרות לשיקול רציונאלי.

המקורבים טוענים כי יגאל הור'ר בייץ זכה באשראי לא'מוגבל אצל יפת, מפני שכאשר היה שר'האוצר ביטל את ההסדר שהיה קיים כל השנים, שלפיו בנק הפועלים יהיה הבנק היחיד שבו יכולות קרנות'הגמל ההסתדרותיות ל'השקיע, ובכך פגע פגיעה קשה בבנק וברווחות הכספיות של חברת העוב'דים. אפילו שימחה ארליך לא העז לעשות זאת ללוינסון, בין היתר מפני שמנכ'ל'האוצר דאון, עמירם סיוון, לא

הכיוון החדש שנותן צדיק בינו לבל'ל מעורר רוגז אצל קודמו, א'רנסט יפת. נשיחות עם מקורבים הוא אומר כי כינו מחויר את בל'ל 30 שנה אחורה, והופך אותו לבית מלאכה. "אני לקחתי בנק קטן והפכתי אותו לבנק ממלכתי עם שליחות. בינו מחסל את השליחות, ורואה בריווחיות את ה'זות הכל".

בנקאי יפת
מי אמר -

**הישראליים
בחבורה**

כרשימת 500 החברות הבינלאומיות הגדולות בעולם בנתוני'המכירות, של הדרושבעון פורצ'ון, מופיע קונצרן כור במקום ה-262, לעומת המקום ה-254 אשתקד. מכירות כור ב-1986 היו שני מיליארד 155 מיליון דולר. החברה הישראלית השניה ברשימה היא התעשייה האווירית במקום ה-495, לעומת המקום ה-500 אשתקד.

**"איתם" גייסה
גם באמריקה**

חברת איתם, המגייסת עתה מיליון ורבע דולר בהנפקה לציבור בישראל, גייסה גם 450 אלף דולר בהנפקה פרי'טית באמריקה. איתם הוקמה ביוזמת שני שרי'אור צר לשעבר, יגאל בהן'יאורגה, המנ'חל אותה כיום, ויגאל הור'ביץ, שיש לו בחברה עדיין כ-5%. החברה השק'יעה עד כה 3.5 מיליון דולר בהקמת שלושה מפעלים מעבר לקו הירוק, ועתה היא מתכננת להקים עוד מפעל. כל בעלי'המניות בחברה, כ-215 ב'מיספר, מחזיקים כל אחד כפחות מ-5%, להוציא את חברת ההשקעות פמה, שלה יש 5% בדיוק.

**היחידה הסודית
של
מס הכנסה:
כוח 300**

למס'ההכנסה יש יחידה עלומה, ה'פועלת בשקט בניגוד לתקנות שעות'עבודה'ומנוחה. 300 חוקרי'היחידה פועלים רק בש'עות אחרי'הצהריים, בערב או בלילה, גם בשבתות ובחגים. הם מפתיעים בעלי'עסקים הסבורים כי אנשי מס'ההכנסה סיימים את עבודתם בשעה 3 בצה'ריים, ולעולם אינם עובדים בחגים. היחידה המיוחדת הוקמה לבקשת המישנה לנציב מס'ההכנסה, אברהם צרפתי, לטיפול בעסקים שאינם עובדים בשעות המקובלות, כמו עיס'קיימון, שעשועים או תעשייה העוברת ללא הפסק.

הוצאה לפועל

מה מצבנה הכספי של חברת'הסטרטי'ברקיפטה'המפרים (והברית'ת של האולפנים המאוחדים בהרצליה)? המעבדות שכרו מחברת אראן אלקטרוניקס ציור, שתמורתו היו צריכים לשלם 862 שקל, אך לא פרעו את החשבון. אחרי פניות שלא נענו, הוציא בית'מישפט השלום צו להוצאה לפועל, לגבות את החוב הזה.

הנדון

(המשך מעמוד 11)
ני של המילחמה, כתגובה מיידית על הוועות הנוראות מכל'ת'יאור של הגר'מנים. האם יעלה על הדעת כי ישראל מסוגלת לבצע דברים כאלה, מבלי להיות תחילה למדינה אחרת, לגמרי, מדינה מאשימת לכל דבר?

האם יעלה על הדעת שגם ישראל כזאת תוכל לבצע זאת בעולם שעל סף המאה ה-21, תחת אפן של מעצמות'העל, מול התנגדותם של 100 מיליון ערבים ו-800 מיליון מוסלמים, בעולם שבו כבר קיימים צבאות'אוי'ם?

האם יעלה על הדעת שישראל תוכל לבצע זאת מבלי להת'בצר מאחורי החומות של גטו חמוש, מנותק מכל העולם, שנוא עלידי כל, תוך גלישה אל תוך מילחמת'גוג'ומגוג עם ה'עולם הערבי כולו, שבה יופעלו בליינשם גרעיניים, כימיים ו'ביולוגיים מכל הסוגים, עד לפי'תרון הסופר'באמפת?

אני חוזר ואומר: טוב שהדברים הונחו סוף'סוף על השולחן, בגלוי ובפה מלא. אי'אפשר להתווכח עם רוחות'רפאים. יתאפשר לנתח תוכנית, שכל בעליה מתחששים לה.

לכן טוב שהתוכנית שורטטה עכשיו עלידי האדריכלים המר'סמכים. מי שרובל בגירוש - סליחה, טרא'נספר" - צריך לדעת לאן זה יוביל. לפאשיזציה של ישראל. לני'תוקה מן העולם. למילחמה. לחורבן'בית'שלישי.

לא אולי, לא כחאת האפשרויות. אלא בוודאות גמורה ומוחלטת. מי שאינו רוצה בכך - ולא חשוב אם מניעיו מוסריים או מעשיים - חייב להיבט נכוחה בפני המציאות, שגם גנדי ושות' מודים בה: בלי גירוש לא תיתכן מדינה יהודית בארץ'ישראל השלמה. גם על קביעה ברורה זו, המשי'תמעת מדבריו, אנו חייבים ת'ודה לגנדי.

רקוב על עתידה של ארץ זו ועל 'פיתרון הסיכסוך הישראלי-פלס'טיני לא יכרע בשדה'הקרב. פעולות'האלימות המבוצעות מדי יום - הטרור, הטרור'הנגדי, הפיגועים, הפשיטות, ההפצצות, העינויים - אינן משנות דבר. אין להן כוח'הכרעה. שדה'הקרב האמיתי הוא המי'טה. המאבק מתנהל על המיז'רנים.

האימרה האמריקאית האופנתית - MAKE LOVE NOT WAR, עשה אהבה ולא מילחמה - קיבלה כאן משמעות חדשה לגמרי, אמיתית מאוד. האהבה, המולידה ילדים, היא ה'נשק' העיקרי במילחמה זו. כלשון וולגארית: לא הכוח המזויין יכריע במילחמה זו, אלא כוח הזיון. בכל יממה נולדים כארץ כרויכך בני'אדם חרשים. רובם פלסטינים. מיעוטם ישראלים-יהודים. שום כוח ב'עולם אינו יכול לעמוד מול מציאות זו. מי שרוצה מדינה יהודית ודמוקרטית, ואינו מאמן בגירוש ובדיכוי המוני, אין לו מנוס מן הוויתור על ארץ'ישראל השלמה. הוא מזכרח ל'הסכים לחלוקה.

ע'ים שלם אינו מחליט על גורלו כנדרג, וגם תוך שנה'שנתיים. זהו תהליך. אחרי שכל האופציות מונחות לפניו בבירור, מתחיל המוח הלאומי לעבוד אט'אט, תוך תהיות וטעויות, ובסופו של דבר יגיע למסקנה הסבירה. גנדי ושות' תרמו תרומה חשובה לתהליך זה. תבוא עלי'הם הברכה.

צילום: אריאל